

LTK Beets

D 27

N. Beets:

Printgegeven ged. (alle?), in hd. v. N. B., of met andere hand.

Jamari. 1893 Aan Beland⁷⁶,
(reg. Kerkd. 11. 12). Dubbel

1870. Verborg Leed.
Naar Amiel.

1892. Michel Angelo (naar Aug. Barbier). DW V/3, p. 12

1892. Hart en Kruis.

Juli 1892. De man met het blauwe oog spreekt. (Vertaling).

Nov. 1893. Ontleend / in Banennald: Opgevoerd / Satke. DW V/3, p. 22

Jan. 1896. Ik want u harte lust

Mrt. 1896: Als de aey weder loep (vertaling). bibl. 1894 a

1896 Jun. Strijd.

Jan. 1896. Een liedje op Goeree.

1895. Bij den ligging van het jaar Vijfde regentje. bibl. 1895 a + p. 27

Mei 1895. In 't Florapark (Haarlem). Dubbel.

1898. Voor Muziek. Sereenade (dubbel).

1899. Een woord van den Prins van Oranje.

1899. Nemo ante mortem certus.

1899: Dien van een ander gewagen

1900. Sept: "Wat ons noodig is en goed."

(1900) Tweederlei bykepdruktenis. I. (Chinesena man & vrouw)

1902. 15 Januari. A. ... post H. C.

(Een lust voor d'voeg. II. A. ... na Chr. Despers. gewin.)

Keer!

1902. 18 Januari. "Het Echte en 't Beste."⁴
1902. 20 Januari: "Za rijk in God —
1902. Juni. "Opdat ge u zelve —
1902. Verbetig? (bij laera obawa: "Als 't kindje —").
1903: Januari. Nachtsmaal noodig.

Verborgen Leed.

En oud lied in nieuwen taal.

(Hoffme. Nederl. Geitl.
Lieder des XV. Jahrh.
N. 71. Hor. Prolog. X. 182.)

Ik draag mijn leed verborgen
In d'arm's herten morgen
En d'arm's herten morgen
En d'arm's herten morgen

Ik der leersaam in mijn kerker,
Alleen met mijn verdriet;
Mij mag geen kerker gebouwen,
Bedenking der t'ke diert.

Mijn hart dringt weg in zorgen
Verpriet in kerkerheid,
En d'arm's herten morgen
In me enkel leed verrieb.

Daar frugt der menig Lantou
Op int mijne herten grond;
Mist ik 't gesucht onvoluchtou
't onvoluchtou 't onte k'ford.

Maar neen! mijn Eed blijft drukkely,
Met anders mag het zyn;
Geen mens kan 't mij a'ribbelen,
Zu blyft het Quetter mijn.

Ik zal 't den genen klagen
Die moed verleent, haetheit,
Dit zij 't mij helpen dragen,
Zu wort het kruis verzoekt.

In hem zal 't my verbleven,
En hopen onverschord,
Dat zij mij, en deet li'ceen,
De Heilighen verhoort.

By liefde de pers getreden
Om mynert, mynert viel,
By dat by liefte geleeden
Dwijn 't ontvonding stel.

4

Naar
~~En verduwen~~ Amiel.

Verrukking en bewondering Zijn
 Een lekkerny

Voor u en mij,
 Gevoel^{wt} ~~wt~~ stofgenust!
 Voor cherubyn
 En serafyn,
 Zijn Zij het daaglichtsch brood.

Michelangelo

naar Auguste Barbier.

^{Lombard} Hoe d'rouwig staant uw ^{dit} oog en ^{dit} uw vernagert waken,
Verheven Michäel, die steenen leven deedt!
Daar is nooit traan gesien die langs die wang,
Dat ge ooit gelachen hebt, doet gy als ^{gloed;} daer
veeren.

De Muse laafde niet te sterk een melk in Dicht.
De alleen-bemindde Kunst euschte al uw Dichtjarey
Voor de onverpoosde drent en een van dieb' attracty,
En gunde 't moede hoofd geen rust aan
seerwer boek.

Ome Angelo! Rechte rijt zoo langt u recht
De groothed van uw geest ^{gelukken} tran't marmen
in te drinken,
Een beeld der almacht Gods, te ontzetten
als Hijkant!

^{Eij} ~~De~~ beent, toen de oude dag, uw kracht en
licht deed tanen,
Sterft ge, een vermoeide leeuw met silver
witte manen,
Een langen dood, vol roem, maar een
gebroken man

1892.

On

4.
Stark en hard.

At naer mit sen jaar blauwo Ouga spiecht.

At vroeg ontwaakte en mijn goudcel
En felle minnebrand;

Thang en meige als met en beved
En vroeg haer look en hand.

Atake fluyt van mij, gelukkig man,
Dat dandje en volle bracht;
Nam dat saan dandje 't ook wel haer,
Dat had ik niet gedacht.

Bladcoradatek.

Jyhr 1892.

Magnum Siphon

gude
Kontor i tårn i København og i de andre
Byer i Danmark
Særlig for de i de sidste 10 Aars Tid.

Magnum
Siphon

Indholdet i de i de sidste 10 Aars Tid
af de i de sidste 10 Aars Tid
af de i de sidste 10 Aars Tid
af de i de sidste 10 Aars Tid
af de i de sidste 10 Aars Tid

De Maer met het blaauw ^{oog} ~~oog~~ X
preekt.

4/15

M'ing ontwaakte in myn gevoel
En felle minnebrand;
Ik zag een mens als melk en bloed,
En zag haar harte hand.
Schaks lof voor mij, gelukkig man,
Dat hart met ^{volle} alle kracht;
Maar dat haar handje ook wel
Dat had ik niet gedacht ^{kan}

Madderataten
Luis 1892

Aan Bilderdijk.

Die den tijdgeest oer verstaan
Maakt bij de ter schoolen gaan;
Maakt u lezen

En zijn wesen

Als het nu sig. gacestaan

Wat voor ~~meer dan~~ ^{zijn make} ~~bestig~~ jaren

Door uw weder is g. doorpeld,
Trout door de geleen wij hand ervaren
In het ^{zachte} ~~andryk~~ licht gesteld.

"Al die bont gekleurde vlinders"

Die men zoo onphuldig clacht,
Die men om hun vleugelpraecht
Nagucc, der zds velle kinders,
Hebben ruppen voortgebracht,
Puffen, bot. en bladruifinders,
Vredijk door getal en kracht,
Die den boomgaard ingevaren,
Blouwen. schom noch vuchtbrups sprey
En er stots verduoyen stam
Slechts een aling. voor de vlam.

1893.

bont gekleurde vlinders

waakt u voor te gewamb uit de eiert opke staan.

Brekeldary 12.

Geology

Le présent l'active

Van Oel dordijk

Die den Tyelgeest wel verstaan,
 Moet by de heele gans,
 Knut en lezen,
 En dyn eren,
 Als het d'is, gadeslaans
 Dat over men standert jag,
 D'ou en veer in voerfeld,
 Wordt door of gen by tranewang.
 In kateerlyk lecht gespeeld,
 Al die ^{fontykelende} kateerlyk venders.
 Die my zoo onthulling clacht
 Die mer om bin vlangelrecht,
 Nijng an zoo veld kenelet,
 Hob hen zupen voortgehaet,
 Ruppen bet a bead onspindig
 Keent op d'oe ^{9e} taal, k'antig
 Die en beuzand ingwaren,
 Kluefen ^{senoren} knop noch wretharop
 In en l'itje ^{than udderoren} v'gden stan
 Flecht elven d'ingen voor de
vlans

1843
 Jannari

Lee ommevande

Het schyn men acht heb dus er kuyt voor oekwaandering,
En voort den afgod niet van Filofoffus waan,
Ja recht zelfs om de vlucht der bontgekleurde
Ich - waacht er roer 't gewormt 'nt de eere orde ^{standing}
staam

Wittendyke Archelrangh
11.

Etincellen
de
de Prins
Karaga.

Ontleend.

Collected from
the Fort, the Government of

Geplaatst in "Dixons woordenboek" onder den
titel "opgevoegen Vonten"

En Oude man die bris wil heeten,
Moch dat hy jong was diek vergieten,
En dat hy oud is willen weten

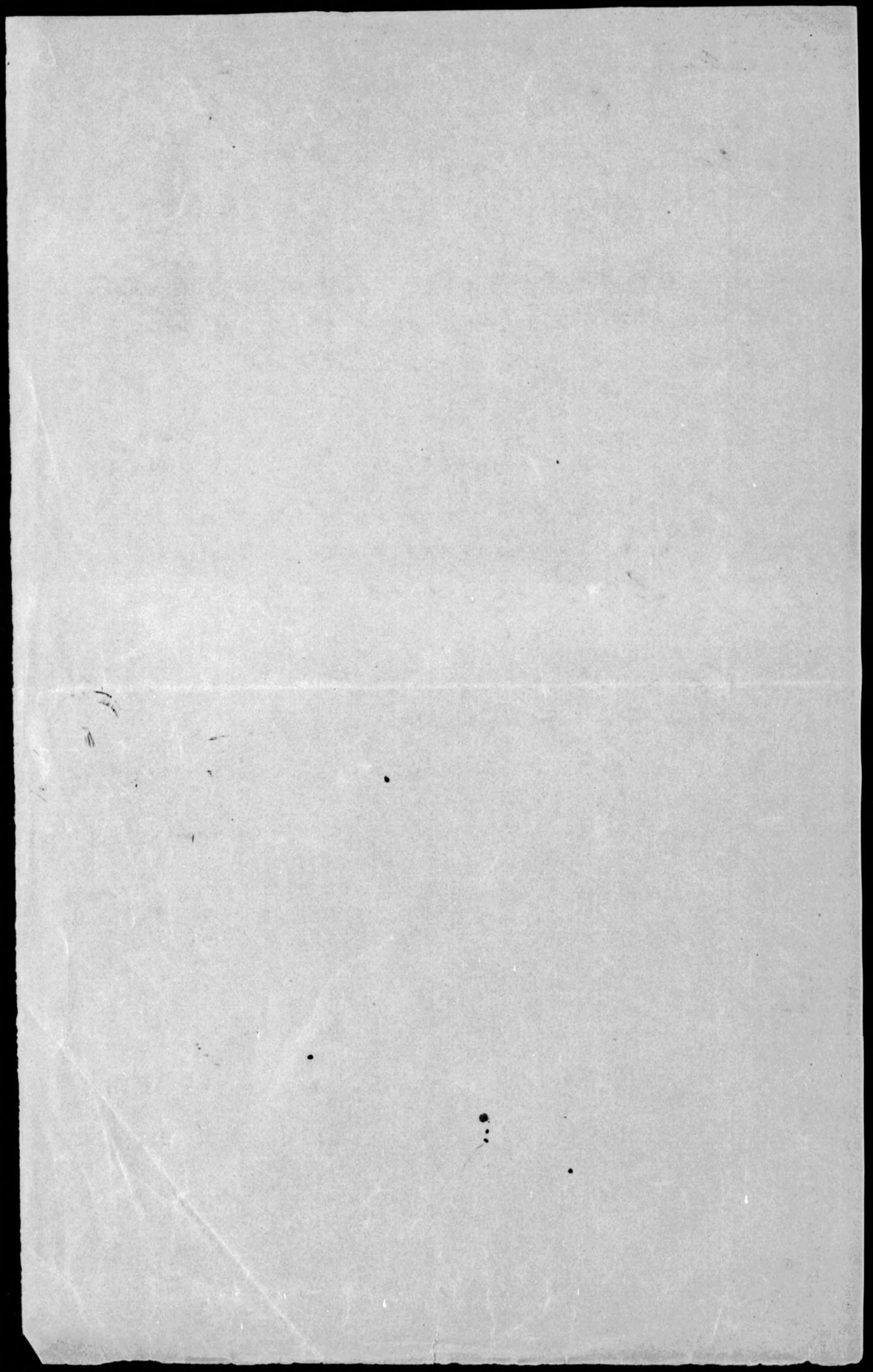
Stuend, wiek gy wat my heeft?
Gy zyt verbaand verstaan die,
Maar ook verbaand onhandig;
En fcherp met, londer heeft

Kend Eerzucht algemeen getruut,
De Maatschappij hwa an diek
vooruit

Acht ik u jonger dan gy zyt,
Gy much heel jong zyn ^{zou} al
x u jongh.

Nov. 1843.

7

Al wat uw harte lukt
 Hebt gy ^{acteren} ~~vertrouwen~~ ontvangen,
 Nog blyft gy iets verlangen.
 Verzading geeft geen rust.

Met dankbaarheid aan God
voor deelen in 't genot,
 Van wat gy hebt ontvangen,
 Door assenent, ~~in de~~ ^{de} zegen,
 Heeft daarin is gelegen
 Dat uom brevel just

Jan:
 1894.

Dit adres in 't genot
 Van deelen in de zegen
 Van wat gy hebt ontvangen
 Heeft dan a an

1

8

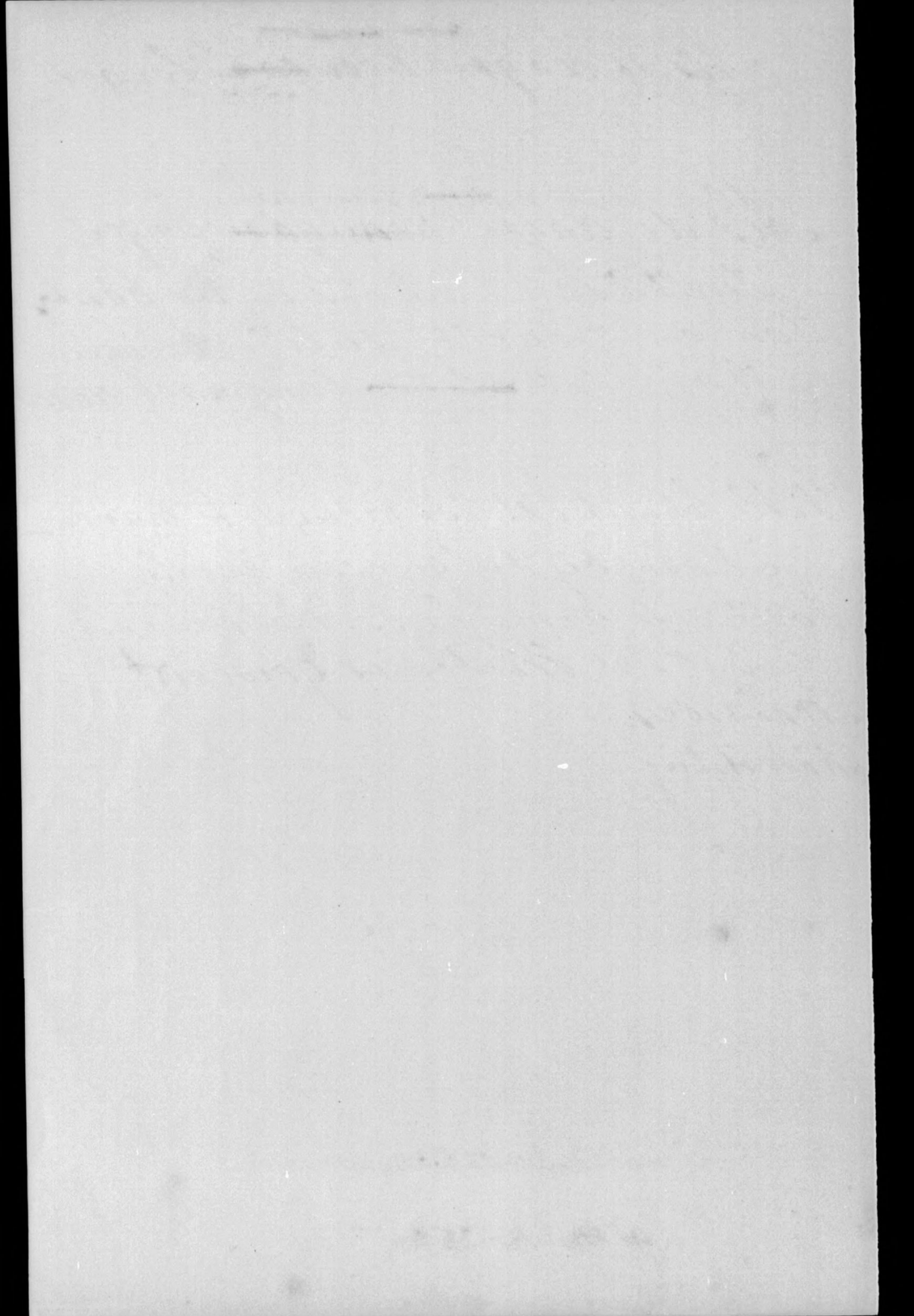
~~Als de dagen~~
Als de dagen ~~weergegaan~~ lenger

Als de dagen ^{weergegaan} ~~weergegaan~~ lenger,
Zwelt ook 't hart ons in de borst,
Ton en zwoelte zullen brengen
Waar het ~~al~~ ^{al} ~~zo~~ lang naar dorst!

't M' schijnt eek tot vreugd te manen—
Maar, bij 't algemeene feest,
Voelt een arme hals met tranen
Dat het Winter is geweest!

Maart 1894.

(Naar H. Lang)

Frühlingsanfang.

Dem der Tage länger werden,
Nächst darunter auch in der Brust,
Leichter wird es dem auf Erden
Aber athmet Luft

Aber athmet Luft und Schmerz,
Nur noch nur im jungen Jahre
Doch ein Winter solch mit Thau,
Doch ein Winter war!

Heinrich Lingg

Gedruckt 3. verm. Aufl.
1859.

*Als die Augen mehr liegen
Erweitert hat sich das Gesicht,
Sich die Augen mit dunkleren
Nur hat sich das Gesicht*

*Alle Jugend hat verlorene maner,
Nur ist abgemessen sein,
Nur hat die Augen hat sich
Hat sich vertrieben es gemeint.*

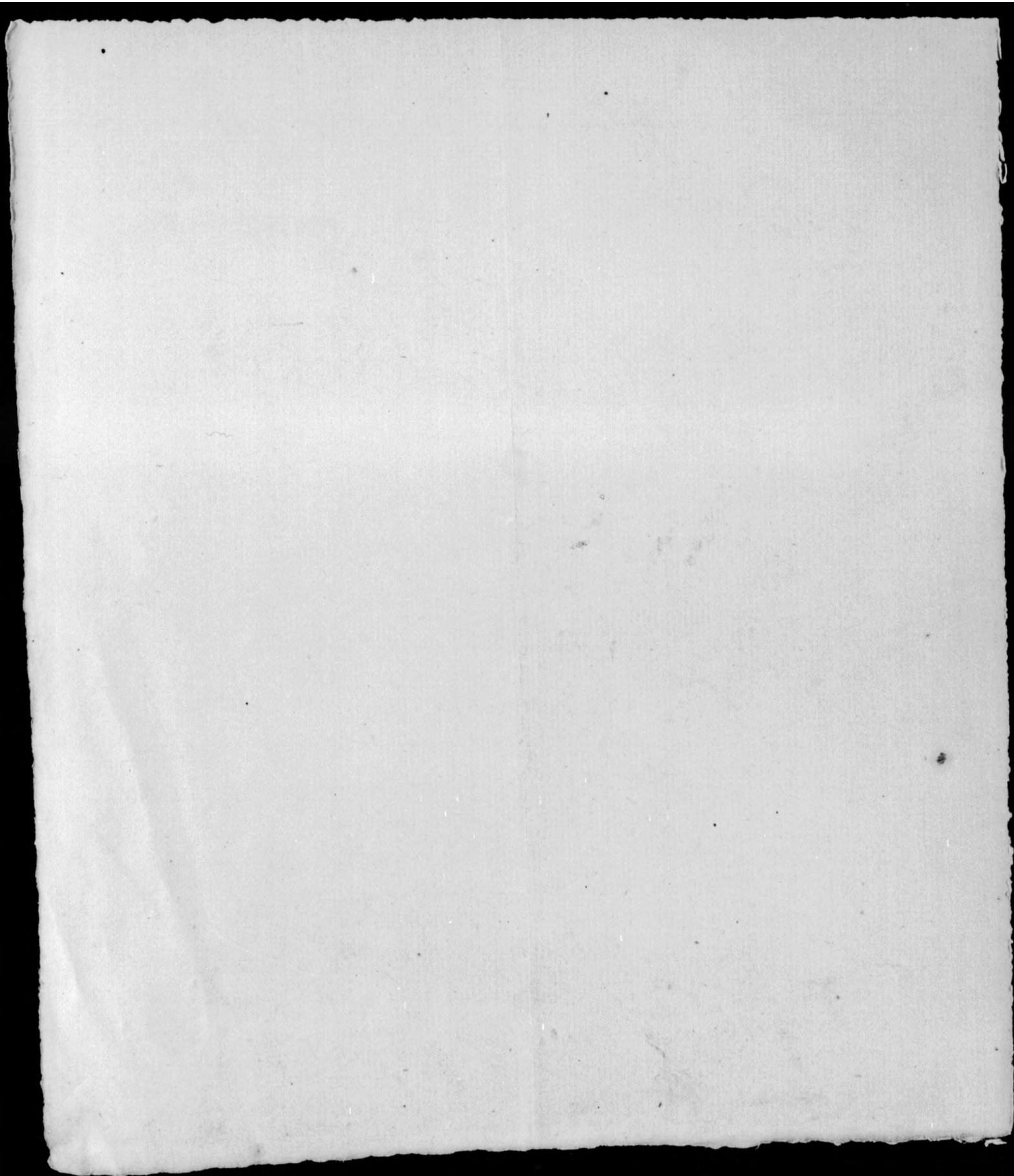
[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Strijd.

Het leven is een Strijd;
 Te Strijden is te Leven,
 Het ons tot taak gegeven
 Voor al dat Levens heil,
 Van al wat Lezer is
 Is geen ^{zeker} ~~zeker~~ ^{en} meer gewis:
 Niet voor de Vreugd,
 Maar om in deugd
 Te worden als in Jaren
 Het ons wederwaren!

Die't daarvoor heemt,
 Die't dus verstaak,
 Houdt zich niet Vreemd
 Als 't beengaat,
 En acht geen goed om dwaal,
 Hy waakt geen Yut
 Van 't hebben lust,
 Maar weede by 't verwinnen
 In d' oorlog met de Zinnen

10

In Liedjes op Guerec.

In de kavel nek en sehuon
En het bakkegje aardig
Kerfentipje en verschuon
Knoem kneepje waaidig,
Jod dan 't mense van Guerec
Mijn is Guerec en Overflakkeer.

K. Dulla

Lij en ~~goud~~ in echt goud
Die haer kap verfransent,
En de ~~krant~~ ^{slagen} moneground
Waar de lich en drassen!
Jod dan 't mense van Guerec
Mijn is Guerec en Overflakkeer

—

't Schort daar star aan vryers rich
Lij deeft maar te keow,
Eentje om by gaarne lich,
Eentje voor 't verhoen?
Jod dan 't mense van Guerec,
Mijn is Guerec en Overflakkeer

—

Van de Raad by de Landvoogden
Londra en de
Hoofd by de Raad van de
Schep
Met in Schearmt te bleuen,
Nou het een der jelt der wrek
Met een d'ay gekonnen,
Voe) Eel dan 't mede van Geore
Geore u Bouflakke.
— die
Een dy ook by de d'ay
Dingd en er hew arew,
E von d'eerzaam hewyphed
V. Magdelevwimppe spare,
Hail dant d'ay u Geore
Geore u Bouflakke.

Jannari
1034.

Die de dracht u de leders
van det vland kenke kan
bevoordelen of als bedje eigen
aardig is.

Dingt met met de klemtom
van Geore, raet op de cuffer greepe

Aan mijn Volk.

Bij den ingang van het ~~Neuwe~~ Jaar.
Vijfentwintig

Ontwaard diek, Volk van Nederland,
En ~~Maak~~ ^{in mees} ~~laas~~ ^{let} ~~er~~ ^{beduiden}!

Ontwaard diek, ~~wakkere~~ ^{eerbre} Burgerhand!
Ontwaard diek, kleine Liiden!

Ontwaard diek, gij die trouw gesind
uw brood bij handenwereld vindt,
Mijft die gij waark voordaken,
En die gij nog kunt wesen!

Laat niet, al zijn de tijden slecht,
Het goede in U besmetten;
Vorzaakt geen plicht, betwist geen recht,
Tant eerbied voor de wetten!
Verbeering rijft bij orde en rust,
Als Neede en Deugde elkander kufft;
Hooft kwamen goede dingen
Door dreigen of door dwingen

dat

Dat is van onder herkomme wij
aan jongen en aan ouden
aan de aller treflyksten actijel
betragt en doorgehouden,
Dat is door beide schade en baat
Hem bevestigde vraag en Laak,
En Landen zij die 't weten
! In Nederland vergeten?

P. B.

12
In 't Florapenke.

Kwam Haasje Peter nu eens over,
wat zou zij daar staan kijken:
"Nijn grazig veld en bloemrijk Park,
waarin paleizen prijken!"
Maar viel haar oog op d'^{eegeen} ~~acht~~ bonus
dat hulp en heil van Kranken
dat zou ons Haasjen anders daer
dan God eerbiedig danken.?

Mer 1893

Pieter Pelt.

In 't Flora-park.

Kwam Graafjen Pater nu eens weer,
 wat zou zij naar staan kijken?

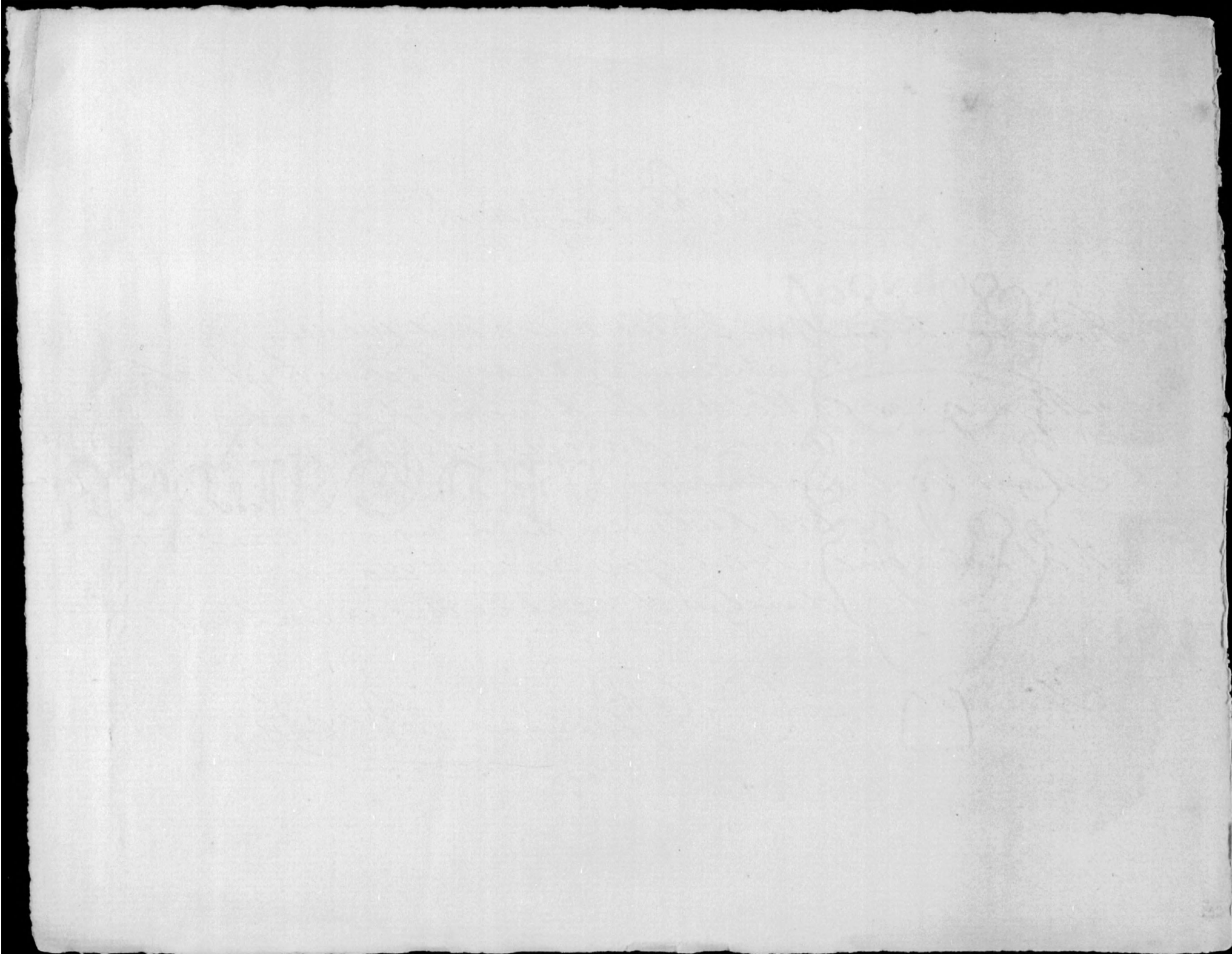
„Mijn gracieus Veld een bloemrijk Park,
 waarin paleizen speijken!“

Maar viel haar oog op de edlen bouw
 tot hulp en heil van kranken,

Wat zou ons Graafjen anders doen
 dan God eerbiedig danken?

Mai 1895

Protaas Bladh,

Over Muziek

Serenade

De ik beemin

Haar rustig en

Al op en bed van Vren!

Zoo Zuet en flemming streekt haar deel
 Al over van God her dekele vrot
 Aler keine en schiedelassen!

Geen ware droom

en het haar loom

Stemmoog en dnetste streeker!

Wan by haar harte vredeghaak
 En op haar efsom kalm gelacht,
 In suon lach dat speler.

Zoutwank verhep

De guesse by

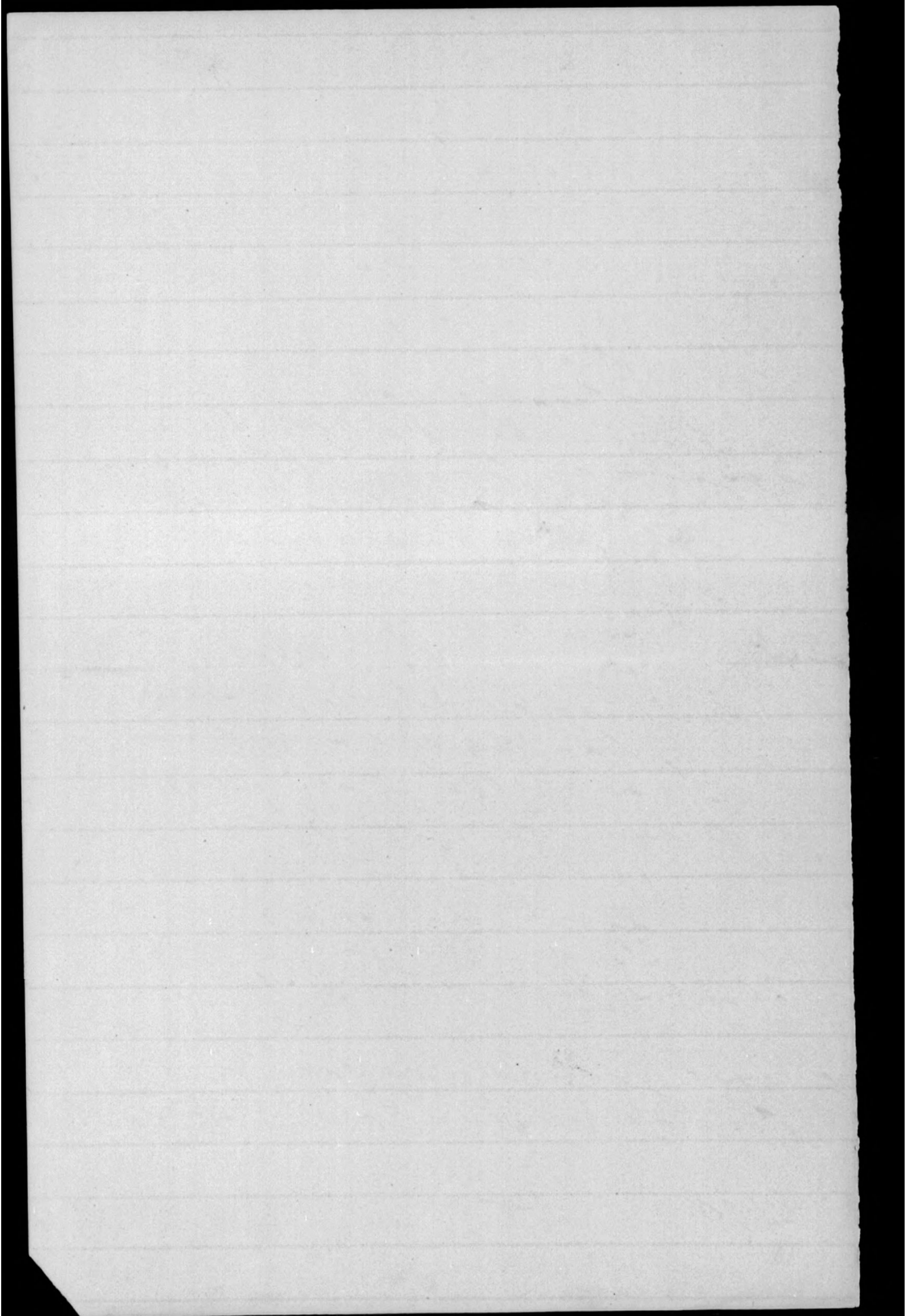
Alot vruiger dan de moegew

He de voga op, die vro lyft ond,
 In vrot geentkig en gezoud

Geen droom van Lee of vruiger!

1898.

—

Gefheven Voor Muziek

(Allegro de.)

Laap zachtjes, zachtjes, zachtjes in,
 Als ik benin,
 Als op een bed van Zoden,
 Dus doet een sluimer streele uw Zied
 Maar ook van God te buurke viel
 Maar kerne en schulde werken.

Geen bange, bange, berge droom
 Is overkrom,
 Maar enkel schone onzachte,
 Dus doet en blage uw wangenteei
 Uw mondje en eeven glimlach vloer,
 Maar & een kus verwachtte!

Ontwaak, ontwaak, ontwaak verblijd
 In rechte tyd.

Met vroeger dan de morgen;
 Hoe de oogen op, die vroeslyk rond,
 Geniet uw slag en a vondsdench
 En vol geen leed of zoren!

1848. Epocata Canten.

x

En Woord van den Heer de Graaf
Inlem. d'Ange

Geen hoop is handig bij een manlyk Onderwinder;
En flagen de wachtes der such van d'ew.
gohinder

"Point n'est besoin d'esperer pour entreprendre
ni de renfermer pour perseverer."

1899.

20.50

25.10

19.10

16.90

81.40

182

Nemo ante mortem datur

150

Wraed Koninklyke en Keunlyke Seout.
 Een oogen af, en bekeert dat van 'sonne.
 En wat geschiedt en niet geschiedt 't is,
 Het niet ontbreken,

En wijheid, die sich niet want swaard
 En fraud gevelot en en laet omrecht ^{betrachten} graven,
 En ~~van~~ ^{en} dat dat God, voor oogen dand,
 Sich en gepronken.

^{beet.}
 Het aert Begeerten en denoekrecht gief selvet,
 vergespech, de swak, en machtlaad der verket,
 En op een Reizenman heb sich en sponen

Met weg te wagen
 Van de op de ar groen vergripeno Konings
 Magt en chut dus sebron lijn alst begin,
 En deen is traard is de conbidwaandighe in
 Het laath cragen.

H. de Vries

=

Lop

Ino degh vol der gepheudnis ^{Somben} Fernstij word
Eent Solens door een Groepus vor gehend
'Naan deem and von dya doos gelukkeg ² oorh
En sal det schragen

1899
400000

x

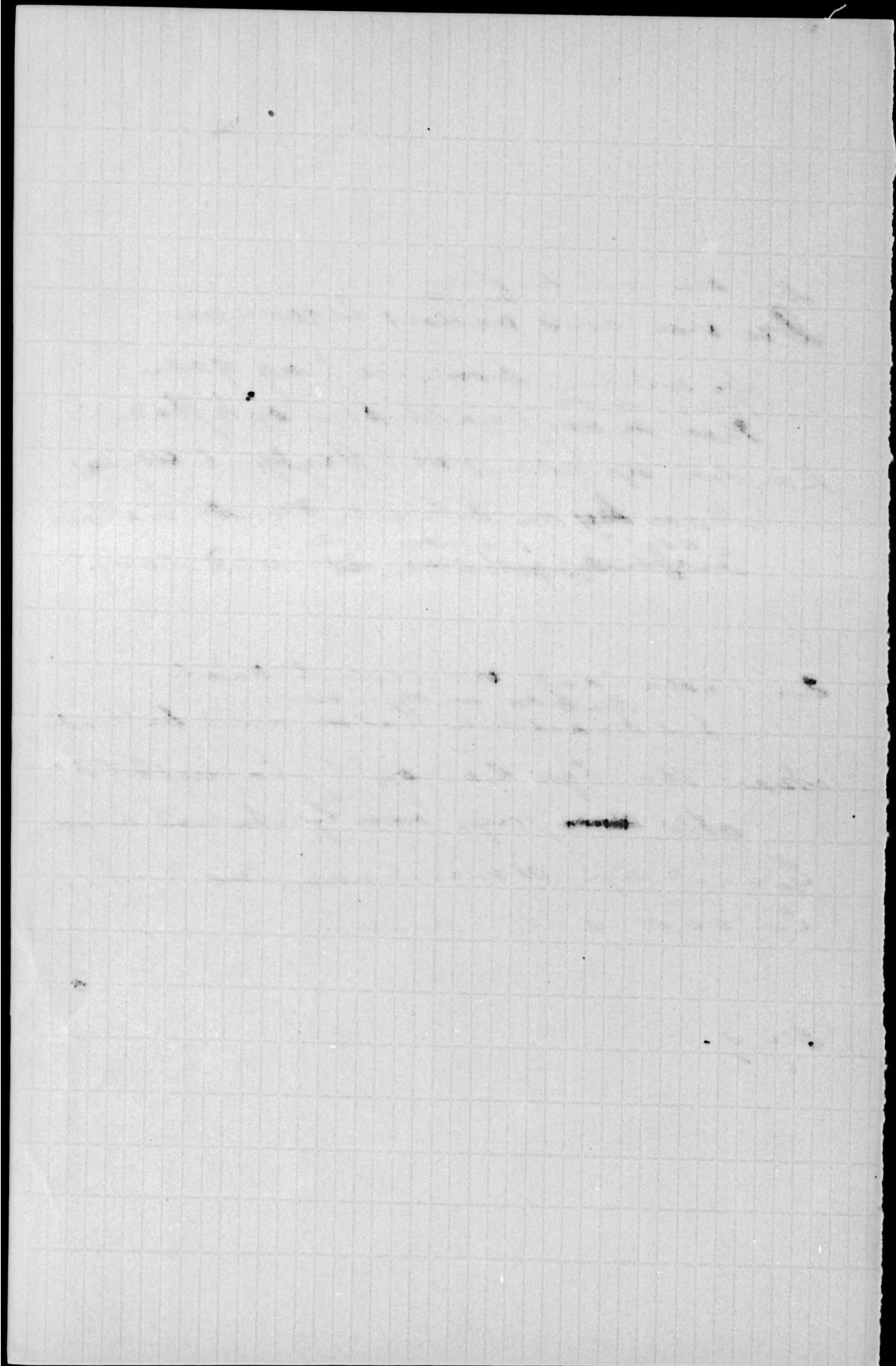
Hy die van anderen
 Die van ons anders ^{lymtes} Legewagen

Die wicker door Luch Kag gaan,
^{Met hem den} Met bij my kraakt over op te staan,
 Dan Luch op vromen is & Hydsport wagen;
 Maar kay die dutweck, vrent en stred
^{Deom het meeron slup} ^{en in de veld!}

En weder laaf vernederk niet,
^{Wacht en om de lue} Met kraakt en heldermaed befredy,
 Daar die dyn eer op & flagveld liet,
 Also ~~de~~ prijz van Gtobekend a lader,
 Gemest dyn stonckhooft, dus by hant
 En voor attyd tredderen man

1899.

Wat ons noodig is en goed
 Rust op d' arbeid van de Vaders,
 Welk door ons geschiedt mocht
 Te planten voor de spaderen

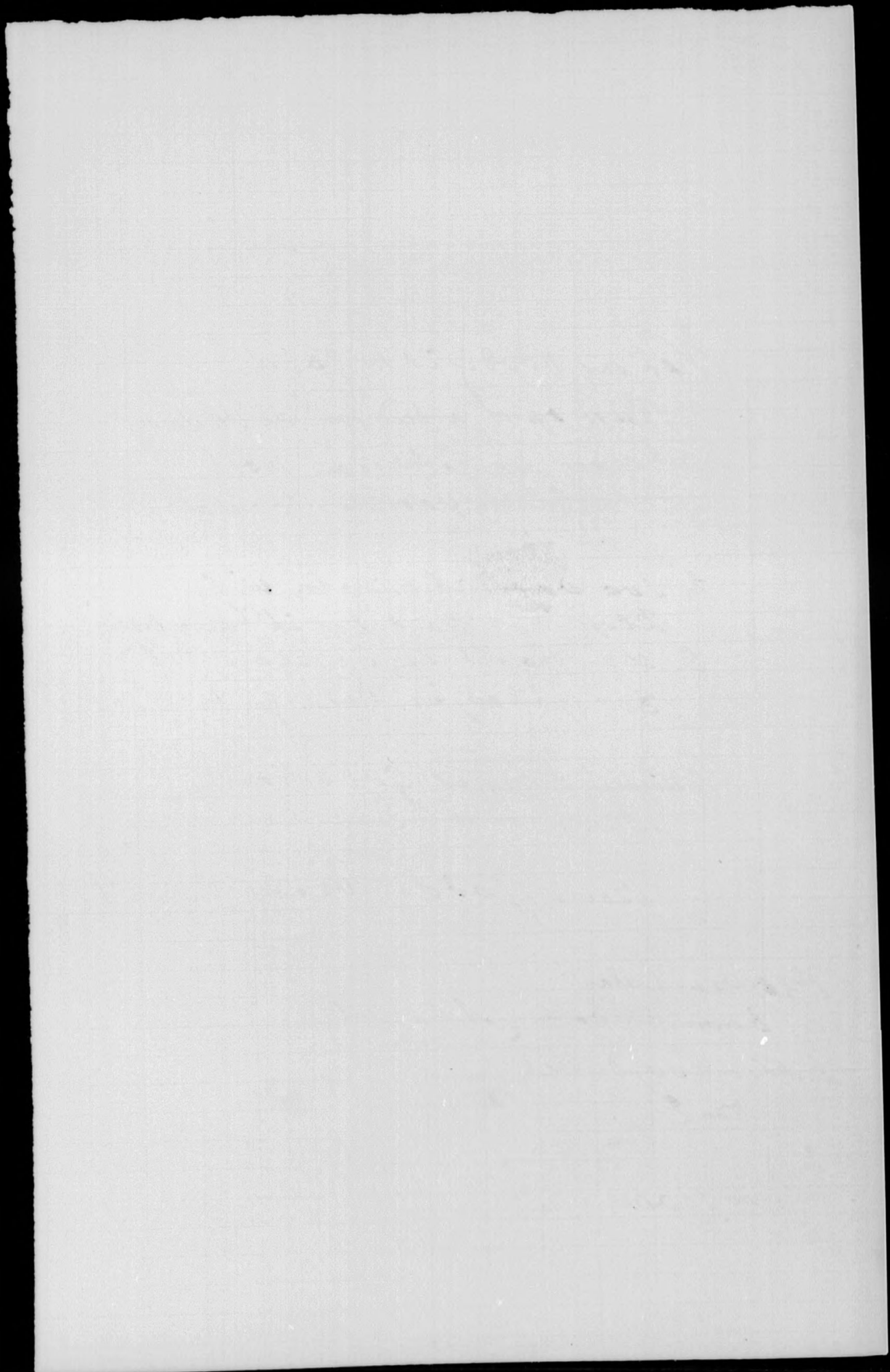
En hoe vaak ik planten wil,
 Klopt mijn hart dat ik te kan meken,
 En dan jaart zich, lachten heb,
 Een gebedjen en mijn werken.

Buigje terugjes God betrouwd,
 Mogen onder uw kroon,
 Ruiken de ons in 't grasland
 Meer Gods en Wede Wonen

Ozwaak van
 en boomkweker (A. Reent)
 10 Aalten

Leit het woord uit
 van E. Gij

Lept 1900.

17 bis

Preis-Verzeichniss der Holzpflanzen- u. Baumzucht

von

GEBR. HANSES zu Rinseke bei Kirchhunden in Westfalen.

Bahnstation Altenhunden. Filiale am Bahnhof.

Erstes deutsches Forstkultur-Geschäft.

Was uns nöthig und zum Heil,
Ward gegründet von den Vätern
Aber das ist unser Theil,
Dass wir pflanzen für die Spättern.

Und, so oft ich pflanzen will.
Pocht mein Herz mir, dass ich's merke,
Und ein frommes Sprüchlein still,
Muss ich beten zu dem Werke:

„Schütz euch Gott, ihr Reiser schwank,
Mögen unter euren Kronen
Rauscht ihr einst den Wald entlang,
Gottesfurcht und Friede wohnen. E. G.

Zur gefl. Kenntnissnahme.

Die Lage unserer Pflanz- und Baumschulen zu Rinseke befindet sich mehr als 600 Meter über dem Meeresspiegel an der offenen Nordseite

Tweërlu Lijtgedachtenis.

I

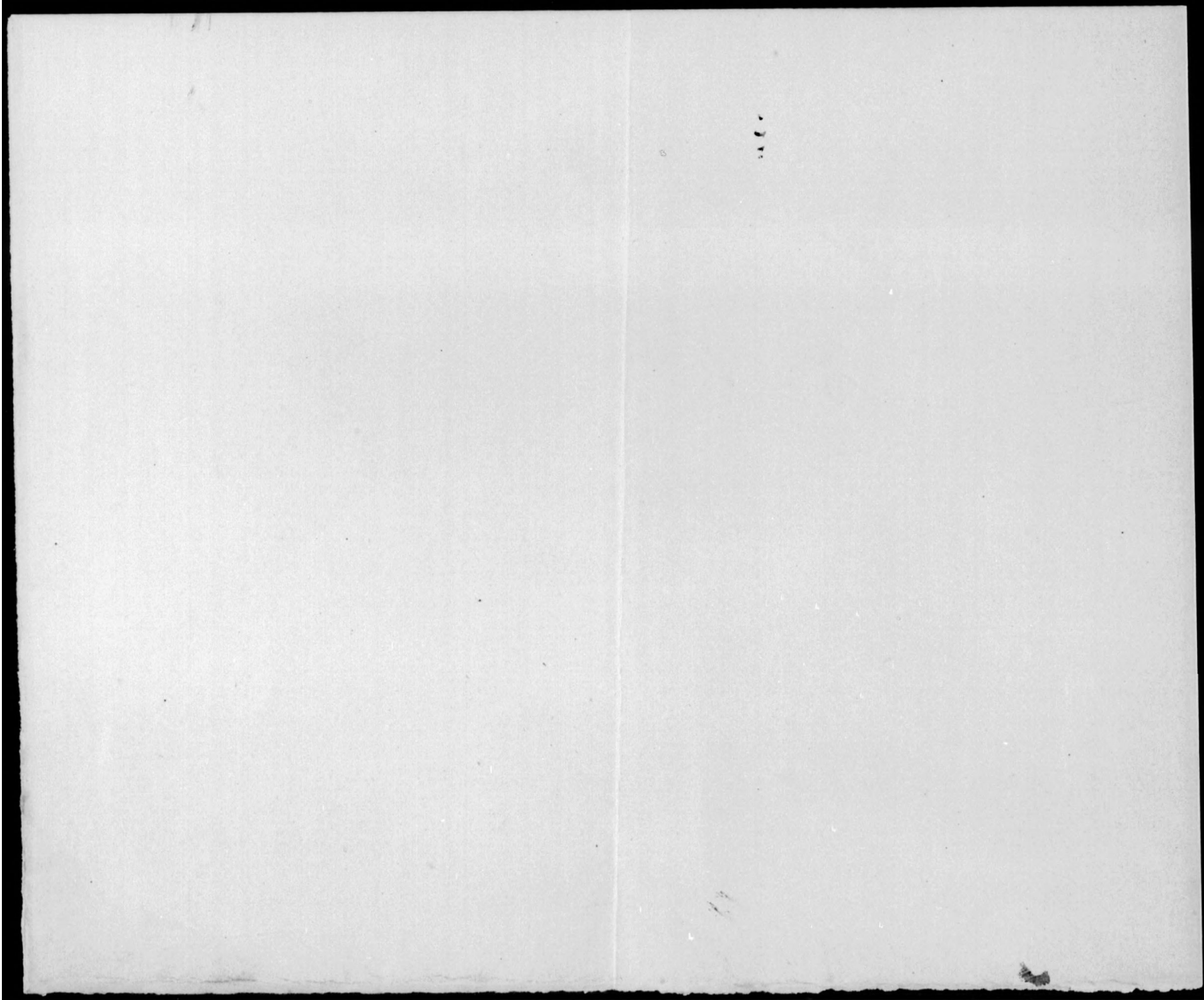
Amo ..... jisse Christus.

moltoard

18/1

Bonus era march nax.

Oet u omhuet de nacht, getrouwste van mijn vrienden,
 Beweend door deken, maar beweibaard door mijn hart;
 Vergeft getraak op aard en er gelyk te vrienden;
 Geen gijffken menclardt uwe son vuton voor de smert.
 Gerns, min lagen u een gunstling van de guden
 Apollo spande uw lieer, Minerva kent u uw mond,
 Uw mond reddong de lof van leuender en dood u.
 Maar linder cleed de Paan uw son en deugden
 Guld Hyman gaf u roep u, warden, uwe omarming, uwe omarmung
~~Uwe omarmung uwe omarmung uwe omarmung~~
~~Uwe omarmung uwe omarmung uwe omarmung~~
~~Uwe omarmung uwe omarmung uwe omarmung~~
~~Uwe omarmung uwe omarmung uwe omarmung~~
~~Uwe omarmung uwe omarmung uwe omarmung~~
 Maar u vordt u h ~~uwe omarmung~~ ~~uwe omarmung~~ ~~uwe omarmung~~
 En huf u met de jyt, die ~~uwe omarmung~~ ~~uwe omarmung~~
 Ick heb terra levis. | Sit terra tibi levis

Na Christen-
 den 1800. Gewin.

Gij aan mijn zijde ontbrukt, mijn zingen vult door & leven,
 Mijn Broeder, mij zoo waard, zoo trouw in lief & leed,
 Betreurd, maar nagesthaard, heb hoopde omhulij geheven,
 En met den troest en & hert dat li gelukkeg weest!
 Uw deugd om waren vele, uw gaven dichtgelesen
 In Pijde en de eerbied groot, die li te beurke vich
 Maar & was uw hoopje zoen en kind van God
 te werden,
 En Idem te lijn al de eerbied van uw hiel.
 In guetheid stelde en gawe & draardig aan uw zijde,
 & tegende li met troest dat en uw voetpoor freest,
 Een schroom da de taak waaraan ge uw leven wydde,
 Maar Jons eichte u op uw kind uw hart gered.

Ontbonden en met Christen h. Lijp, dat is
 Leve uwe het beste.

Tweedenlijdigedachtenis.

I.

Aano..... post D. C.

Onnes una manichroy.

M

Over omhult de Nacht, geliefdste van mijn Vrienden,
Bewoond dat veld, maar bewoonbaarst door mijn kerke
Vergaafs getracht op aarde een heilzorg te vinden,
Geen ^{kerk} greep ~~er~~ meer dan de ziele en ontfermde van de smark,
En verhoor, want gy richt een gunstling van de Goden?
Aprol befruide de Lier, Minerva kint de Thor;
Zw woord beleving der zof van Leventen en duwen,
Maar luiden deed de Saam een eigen zingden kend.
God Hymen jorok u vroeg die Minerva vier omarming
Zw Hingoren sera deed dan Indra zwur Kaardes
Maar de Godstot stande Lirk dan rampzaak nach
En veld u door de jigh, die niets of aemend spaark.

Sch. de Terra Leont.

Tweerlei lijkgedahtenis

18/3

No. I. v. Chr.

Sakke

hura

Leerd

Ook li omhult de Macht, ^{vanne ma mynck roep} getrouwste van lieje vrienden,
 Beweend door velen, maar beweent eerst door lieje
 hert,
 Vergeefs getraelt op aard leen li gelijck te vinden,
 Geen ^{graspep} lijfsteen meer dan de liwe leen onter voor
 de juant.
 Gewis men sag in li een smetting van de Goden,
 Apollo fende liw lie, Minerva kuste liw mond,
 li taal ^{was vordong} ~~herlij~~ den lof van bevenden li doodeng,
 Maar liuder dled de Fran liw lere en deuffen
 vreg ^{vogz de 22,} ~~hand ag fhu onpe~~ ^{houk.}
 God Rymer ~~hande~~ ^{de vrog} liw fchone gade in
^{de armen,}
~~Latona's~~ ^{de armen,} ~~lyf~~ ^{de armen,} kroest wilew deuff liw deuff
 gelijkt.
 Maar't doodlot sag geen oelit op wie li wolk
 bephemen.
 In trop li met de pyl, die vliemand wit ^{intwijkt.}

II.

Ap. .... h. Chr.

Gij aan mijn zijde ontrekt, mijn reisvoet door 't leven,
 mijn kroeder, mijn loo waard, 't vertrouwen in lief en
 betrouwd, maar nagestaard het hoofd onhoopgeheven,
 In met den troost van 't hart, dat de gelukkig heet!
 Mo dengden waren vele, lid gaven uitgescreven,
 de liefde en de verbied groot, die u te beerte viel;
 Maar 't was lid hoopste doen een kind van god te
 wesen,
 In Hem tot eer te zijn al de verlicht van uo lief.
 Zijn goedheid jette den gode te waardig aan uo tijde,
 En legende u met kroost dat in uo voetpoor
 treedt
 gien yphomes, dan de taak waaraan se uo leven
 midden,
 Maar Jesus eichte de op, en vond uo hart gereed.

Επισημάνσεις στον
 Εσφραγισμένο

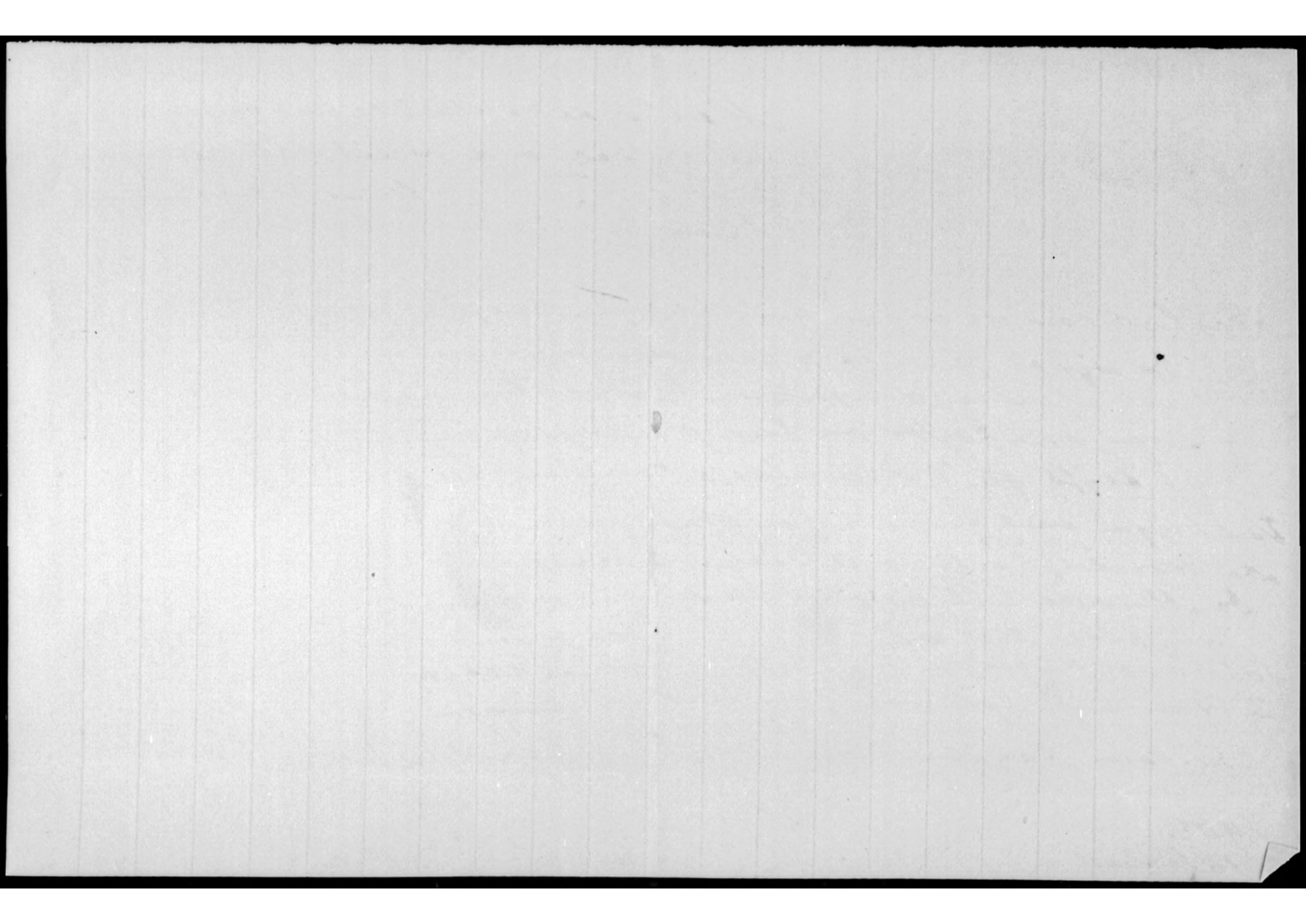
Over 't πικρὸν ἔλεος τοῦ θεοῦ πατρὸς
 καὶ υἱοῦ.
 Philipp. 1. 23.
 Επισημάνσεις εσφραγισμένων

Al het in de Wereld is: de begenlykheid
des vleyshes, en de begenlykheid des ergens,
en de groo^{te}theid des leuens, is niet in heten
Heelen, want is ook de Wereld.

1 Joh 2.15

„Een lust voor de ogen, goed tot spijzen, hoogt begenlyk
Om wijs en groot te maken door zijn traet —
Ziet Lot aan van den pooren! Ach, hoe deerlyk
Hebt gy onze Eysen om hun paradys gebracht!
Ziet Blyth gij 't droombeeld van hun nagestaet.
Veel krygen, veel genietten, en vaak wenen:
De Wereld, heeft nooit behoeve aangegeven.
Do Abtweze wil iets anders van zijn kind:
Zich spenen, zich verlossenen, niet gesind
Tot haerige dengen, tot de neevrige zich waagen,
In Hem zijn zykdome, eer, en zult genoezen —
Verloren paradys, of dat het te hervind!

1902.
16 Januari

't Ergste en 't Beste

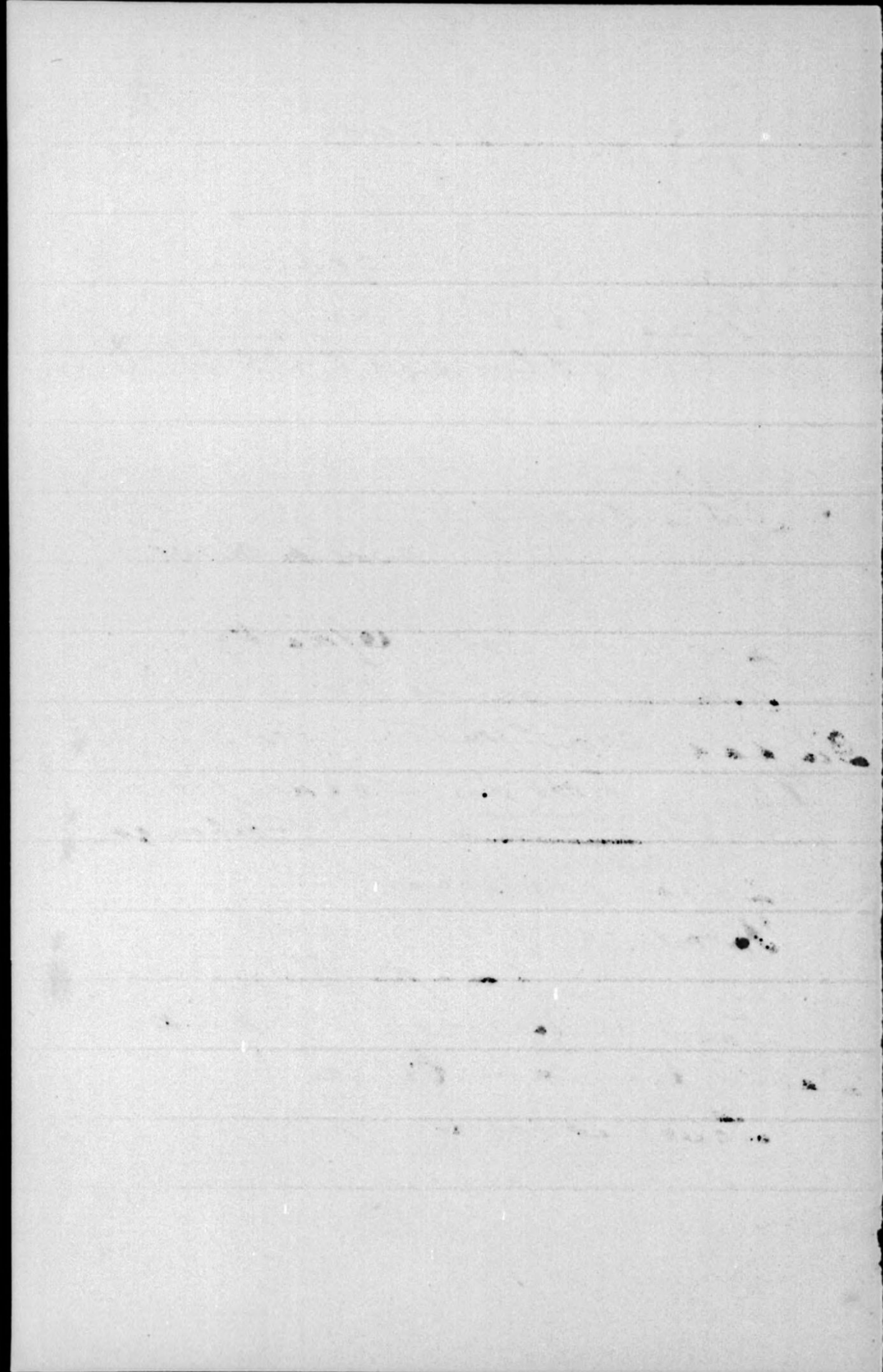
't Ergste dat ons kan gebeuren
 Is de handhien meer Lots,
 Meer dan 't bloedig hartverfchewen,
 Is de midden van ons keunen,
 Twyflen aan de liefde Gods.
 't Is is ongeluk en nood,
 Nood der ziele, nood en dood.

Zeker van Gods liefde zijn,
 Ook al doek de bron de pijn,
 Die naar ernst en toc moet brengen,
 Zeker, trots der weeder schijn
 Van een ~~duddelyk~~ ^{hoornen} ^{smert} ~~toeg~~ verhangen,
 Zeker, ook wan 't een leed
 't weder op de hielentreedt;
 Zeker, bij de kroefte flagen;
 Zeker, on den 't lachlast juk -
 Dat is meer dan 't acht tot dragen,
 Leven is het en geluk

1902.

=

18 Januari

Ja. Rijk in God is rijk genoeg,
 Zijn wil te doen de Eetate spijze
 Zijn lers te zoeken laat en kroeg
 De heilige lers kuslet van den wijze
 Och, dat er allen hart voor doeg!

Het haat den mensche ^{dierste} zijn ^{gode}
 Dat al tgeuot dat de raad kan
 Het joudeu kroon of lauwerblad ^{geven}
 Het twaard des doods bliffo
 Hij sluit zijn oof. ^{op jellieven} bechruut hem
 dat?

"Wel goed en lucts voor menig,
 Een deraas! ^{jaar!} Dees nacht; wof
 Minige wred,

In 't ^{vrzes} ~~beachtlyk~~ oopenlyk is daer
des volke, in vreesgeboude
die halve plunders van huns waag-
des tiel, die seusig voort zal duren
O God! Erbarmen E' over haan!

1602.

20 Januarij

Ph.

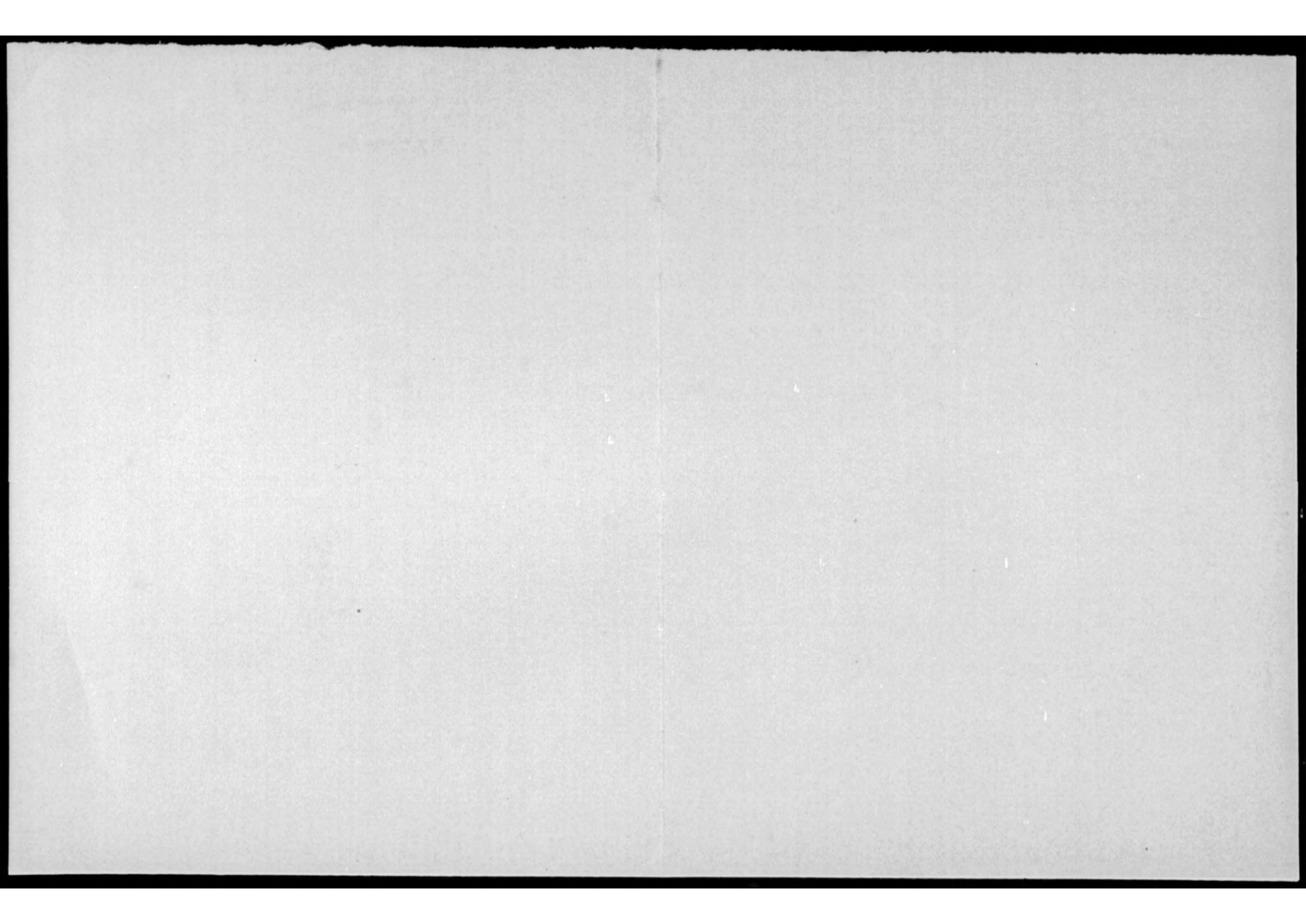
Op dat ge te zelve niet bekniet
 En God genā verbaant:
 Gooch de Loran die gij biegh,
 En daer hat gy betwaent

1902

Junii.

Oh may we fear the sins we own,
 And hate what we deplore.

Carlyle (Rev. Joseph)

Verbetring?

Gy Cam. Oktober.
Hatt
23

Bewan my, Heer! myn en myn Brueken en Argen
Trindern,

En her zelfs die genat by myn Franer Bracken,

Hier lacher ik my treust.

Set ly overik d'omertjes aan blaem arm bejammely

Specn byenlewas korp, gen jehapthies enden
Lammou-

Gen krening ender kraack!

1902.

aan aanl. v. Prof. v. Hamels. Koch. Hugo v. Nederland
Ged. October. 1902

Dr. JOHANN CHRIS

577

door H. M. de Koningin

1902, N°. 4, benoemd tot H

Taal en Letterkunde en de

onder begrepen een overzicht

Grieksche Kunst, aan de Ri

Nachtmaal roediging

—

Kom tot den passchewich van uw Keer,
Zie bevindende dan Ijn zijde Keer,

E. wat dem op de boot!

Zoek daar dat gudlyk karke flain,
Zat, met uw stryden en leed begaen
Van uw vertroefing dorch.

—

Levender brud, verzaken wij,
Die on der pand van 4 off w dijn
Hors el (ook de) gebrach

Dijn

Zijn Hemelrijc door Hem bechikt,
Zijn Laafnis, die een diec verkijkt
Die hongert en verfmacht.

1903 Januari.

Zelig zijn die hongeren
en dorsten naan die gerechticheit,
want zij zullen vervuld worden.

Matth. 5. 6.